

2. Offic. Commodo dixit quicunque dixit: *Pecuniam quā habet, non reddidisse: & qui reddiderit, non habere. Gratiam autem & qui retulerit habere, & qui habeat retulisse.*

Auson. in heroum epitaph.

*- Infelix Dido nulli bene nupta marito,
Hoc perunte fugis, hoc fugiente peris.*

Huc pertinet & illud D. Justi Jonæ, quod cum Haffniæ capite truncandus esset, ante mortem, Bucholzero teste

Ind. Chronic. p. 631. recitavit:

Quid juvat innumeros scire atque evolvere casus,

Si facienda fugis, si fugienda facis?

Sic nostri Germani de Theologo Politico. Er ist ein Politischer Theologus, und Theologischer Politicus. Sic Theologi de φιλαρθεωπίᾳ Dei, O der barmherzigen Leutseligkeit, und der leutseligen Barmherzigkeit.

CAPUT XXIII.

PARONOMASIA

est, cum dictiones significationibus diversæ, syllaba tamen aliqua inter se conveniunt. *Dicitur Latine Agnominatio*, ut: *Omnis amans amens. Omnis honos onus. Si non babes æs, miser es, & pinguis non es. Non in aula natus est, sed in caula.*

(Dicitur παρονομασία a παρὰ ad & ὄρον nomen, agnominatio, a παρονομάζειν agnominare, vel ad nomen alludere, quia habet parvam immutationem, ut Cicer. ait 2. de Orat. Mutatur enim in hac figura una vel altera syllaba in medio vel in principio syllabæ, ut *amans amens, honos onus, æs*, id est pecunia, Metonym. miser *es*, id est, existis, *es*, id est, edis. *Caula, aula.*)

1. Paronomasiæ subjiciuntur *Antanaclasis* & *Ploce* sive *copulatio*.

2. *ANTANACLASIS* est, cum idem verbum non nihil mutatum, aut mutata signi-

ficatione repetitur, ut CIC. 4. ad Heren. *Fucundum est amari, si curetur, ne quid iusit amari. Veniam ad vos, si mibi Senatus det Veniam.*

(Hic 1. amari est infinitivus passivi amor. 2. est genitivus nominis amorum & 1. veniam est verbum. 2. veniam accusat. nominis venia. Sic Cicero lib. 3. de Offic. de Scipione dicit: *Nunquam minus fuit otiosus, quam cum otiosus.* Ubi *otiosus* priori loco de animo, posteriori de corpore intelligi debet. Idem ad Heren. c. 4. Hic tametsi videtur honoris cupidus, *tamen non tantum curiam diligit, quantum Curiam* (meretricem sic dictam.)

4. PLOCE est, cum idem verbum bis positum prius personam, posteriorus mores aut qualitatem personæ convenientem significat, ut Rom. 9. *Non omnes, qui sunt ex Israël, Fidei sunt Israëli conformes.*) Jesus est vere Jesus (Salvator.) Germani sunt Germani (sinceri, candidi, γνήσιοι, fratres, quasi ex eodem germine orti) Ludovicus, Hassiae Landgravius, est vere Ludovicus, (id est, humanus, comis, Leutwieg,) Sic dicimus: *Homo horis matutinis vere est homo. Consul hic vere est Consul.*

(Paræmion huc etiam quidam referunt, cum scilicet multæ dictiones continuæ ab eadem litera incipiunt, ut: Non Potui Plane Plura Paucis Proloquo, Plaut. Cæsar Cave Crudas, Cave ignoscas. Cic. pro Ligar. Sic Petrus Paganus Poef. Academ. Marpurg. Professor schedula valvis Collegii affixa absentiam a lectione hoc paræmio excusavit. Petrus Paganus Poef. Professor Publicus Propter Pocula Prælegere Prohibetur. Huc pertinent versus Carolo Calvo Imper. dedicati, *Carmina Clarisona Calvis Cantate Camœnisi, &c.* item totum Poema Porcii, in quo omnes dictiones a lit. P. incipiunt. At cum nulla sit in vocibus agnominatio, Paronomasiæ etiam annumerari non potest. Referunt etiam huc nonnulli Παρέγκητιν, quæ est, cum una pluresve

F. s. l. fidei Israëlis confortes.

syl-

syllabæ ejus dictionis quæ antecessit, vel continue vel exiguo intervallo post repetuntur in alia voce, Exempli grat. Plaut. in Asin. Act. 3. Scen. 3.

Hic pone, hic istam crumenam colloca in collo plane.

Tull. *O fortunatam natam me consule Romanum.*

(Ut pulcherrimæ huic figuræ major lux affulgescat, septem distinctos ejus modos & formulas distincte considerabimus.)

1. Cum immutatur quantitas, sive literæ sive syllabæ vocis.

Ut Cic. lib. 4. ad Herenn.

Hunc avium dulcedo ducit in avium.

Plaut. in Amphitr. Act. 2. Sc. 2. *Enim vero prægnanti oportet & malum & inalum darsi, ut quod obrodatus sit, animo si male esse occuperit.*

2. Cum immutatur significatio unius ejusdemque vocis: quæ forma vocatur Antanaclasis.

Vide superius.

3. Cum immutatur litera una vel plures, ut in illo Cic. I. ad Attic. ep. 2.

Judices illos magis famas, quam fama commovit. Idem 1. Catil. Quid de his urbibus atque adeo orbis terrarum exitio cogitent.

Idem pro Rosc. *Non modo ignoscendi ratio, sed etiam cognoscendi consuetudo de foro sublata est.*

4. Cum literæ adjiciuntur, ut apud TERENT. in Heaut.

Tibi erunt parata verba, huic homini verbera.

Apud Cic. I. de Finib. *Forerum scriptorem opinor, verum exscriptorem tamen ut legendus sit.*

Apud Auson. Idyll. 4. *Posses ornatus, posses oneratus haberi.* Huc refertur etiam a nonnullis ὀξύμωροι, quæ figura est, qua idein negatur de semetipso, unde fit, ut prima facie fatue dictum videatur, quod postea acute dictum cognoscitur, ut in Epitaphio Plauti dicuntur numeri innumerū apud Soph. in Electr. *μανται δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς αἰμάτων*

Fuerit pre voluptate mater non-mater, apud eundem in Ajace τεχθρῷ δῶρα ἀδερπα. Hostium dona non-dona. Sic apud Græcos occurunt, γάμῳ ἀγαμῷ, παιδεῖῳ ἀπάρσειῳ, πόλειῳ, ἀπόλεμος, κόσμος, ἀκοσμος, χάρις ἀχαρις. Etsi vero admittantur exempla hæc ὁέντως referri ad paronomasiā posse, alia tamen sunt, quæ referri eo minime possunt, qualia sunt v. g. apud Catull.

Nec quicquam tacitum cubile clamat. Apud eundem.

Quæ dulcem curis miscet amaritem.

Quo sensu amor apud Platonein dicitur γλυκύπικρον. Rectius igitur fortasse fieret, si ὁέντως peculiaris figura constitueretur.

5. Cum literæ detrahuntur, ut: apud T E R E N T. in Eunicho Act. 2. Scen. 2. Video sentum, squalidum, ægrum, pannis, annisque obfatum, & apud E S C H I N. contra Demosthen. ς γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξε, Non mores, sed locum mutavit.

6. Cum literæ transponuntur, ut: c i c. i. ad Attic. Consul ipse magis parvo animo & pravo, facie magis quam facetiis ridiculus. Huc pertinent quidam Anagrammatismi.

Ἄρετὴ, ἐρατὴ, λόγῳ, ὄχλῳ, ἄτλας, τάλας.

7. Cum vox dividitur, ut in illo vulgato Anonymi:

Quid facies, facies Veneris cum veneris ante.
Ne sedeas sed eas, ne pereas per eas.

Exempla promiscua alia.

Rom. II. v. 6. Si ex operibus, tum gratia non amplius est gratia, id est, gratuitas; opus non est opus, id est, meritiorum.

Phil.

Phil. 3. v. 2. *Pseudo-Apostoli docentes circumcisionem faciunt concisionem, id est, Ecclesiam falso dogmate consindunt, & multos a Christo & Ecclesia praecidunt.*

Prov. 18. v. 8. *Verba delatoris sunt verbera.*

Amos 5. v. 5. *Bethel fiet Bethaven, id est, domus Dei vertatur in domum sceleris.*

2. Thess. 3. v. 11. Μηδὲ τεγναζομένες ἀλλὰ περιεγναζομένες, non laborantes, sed curiosa & inutilia agentes.

Rom. 2. v. 15. *Cogitationibus inse accusantibus, aut etiam excusantibus.*

Herod. 1. 1. Παθήματα μαθήματα. *Quae nocent, docent.*

Antisth. Εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν κρείττον εἶναι, hoc est, Satius est in corvos quam aſtentatores incidere. Diogen. lib. 6.

Aug. Epist. 6. ex hac vita quosdam nostros migrantes non amissimus sed præmisiſmus.

Major est Dei misericordia, quam omnium hominum miseria. Tribuitur vulgo eidem August.

Epitaphium Probi Imperatoris: Hic PROBUS IMPERATOR VERE PROBUS SITUS EST.

Aug. Tract. 7. in Job. Dominus noster Jesus Christus volens superborum frangere cervices, non quaſivit per oratorem pescatorem, sed de pescatore lucratus est imperatorem Magnus Cyprianus orator, sed prius Petrus Piscator, per quem postea crederet non ſolum orator, sed & Imperator. Ubi eſt & Epithrope, Epanodos & Polyptoton.

Seneca in Troad. Aöt. 2. O tumide rerum cum secundorum ſtatus extollit animos: timide cum increpuit metus.

Cic. Catil. 1. Ut non emissus ex urbe, sed immiſſus in urbem eſſe videatur.

De Arusp. resp. Dies illi festi pene funesti.

Ibid. Non modo vincere ſed & vincire oportet.

In Verr. 3. Ut ad audiendum projectus, ſic paratus ad audiendum.

Verr. 1. Verres e vestigio ex homine tanquam Circæo quosdam poculo factus eſt verres, id eſt, porcus.

Verr. I. Eum non facile non modo extra tectum, sed ne extra lectum quisquam videret.

Plaut. in Epid. Act. I. Scen. 2. Is amicus est, qui in re dubia re juvat, ubi re opus est.

Lucan. I. v. 10. O sacer & magnus vatum labor omnis fato Eripis.

Mart. 4. Epig. 20. Aut appone dapes Vare, vel aufer opes.

Idem lib. I. ep. 99. Litigat & podagra Diodorus, Flacce, laborat.

Sed nil patrono porrigit: hæc chiragra est.

Auson. epig. 32. Orta salo, suscepta solo, patre edita cœlo.

Idem: Aequanimus siam, te judice, sive legenda.

Sive regenda putes carmina, quæ dedimus.

Ovid. de pont. Vera facis sed sera meæ conviccia culpæ.

Sabin in Epigr. Laudat oratorem princeps ipsumque decere.

Astra, sed astrologum sumere rara jubet.

Sic dicitur per hanc figuram Tiberius Nero; Biberius Mero: quia ebrietati nimiæ indulgebat. Non Furius sed furiosus. Præceptor deceptor, Arator Orator, Prætor prædo. Correptor Corruptor. Roma rima. Ostium hostium. Artium partium. Ara hara. Sunt Musæ mulæ nostræque fama famæ.

CAPUT XXIV.

POLYPTOTON

est, cum voces ejusdem originis variis casibus inter se consonant. Latine dicitur casuum varietas, ut: Omnes infirmi sumus, sed ille infirmior, qui suam considerare non valet infirmitatem. GREG. l. 5. Epist. 4.

Littora littoribus contraria, fluctibus undas
Imprecor. arma armis, Æneid. 4.

(Poly-